

Encíclica Patriarcal

"Reflexiones sobre la verdad"

del Reverendísimo

Jauan de la Cerda, Siervo de los Siervos de Dios, Obispo
Universal

Encyclica Patriarchalis "*Meditationes de Veritate*"

Reverendissimi Jauani de la Cerda, Servi Servorum Dei, Episcopi Universalis

Encyklika Patriarchalna "*Rozważania o prawdzie*"

Najczcigodniejszego Jauana de de la Cerdy, sługi sług Bożych, biskupa
powszechnego

Do wszystkich wiernych Kościoła Rodyjskiego Patriarchatu Walencji,

W obliczu wyzwań współczesnego świata, które zderzają nas z coraz bardziej złożonymi pytaniami o naturę prawdy, jej źródła i zastosowanie w codziennym życiu, pragnę skierować do Was słowo, które ma na celu ukazanie prawdy nie tylko jako fundamentalnego elementu duchowości, ale także jako zasady, która kształtuje naszą moralność, społeczną odpowiedzialność i filozoficzne poszukiwania. Prawda, choć powszechnie uznawana za wartość niezbędną do zrozumienia Boga i świata, ma wiele oblicz, w tym oblicza duchowe, filozoficzne, moralne i społeczne. Owoce naszej refleksji nad prawdą nie ograniczają się tylko do religii, ale obejmują również myśli świeckich filozofów oraz religijnych myślicieli, którzy w różny sposób podchodzili do tej kwestii, choć ich wnioski i podejścia czasami były różne. Chciałbym zatem połączyć myśli filozofów, aby ukazać, jak prawda kształtuje naszą duchowość, moralność, nasze życie społeczne i relacje międzyludzkie.

W Kościele Patriarchatu Walencji uważamy, że prawda jest objawieniem Bożym, które prowadzi nas ku pełni zbawienia. Tak jak mówi Jan Apostoł : „I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8,32). Prawda nie jest tylko abstrakcyjnym pojęciem, lecz żywym objawieniem, które przenika nasze serca i umysły, prowadząc nas do wyzwolenia z grzechu i błędów. To wyzwolenie nie dotyczy tylko duchowej sfery, ale ma także realny wpływ na naszą moralność, decyzje i życie społeczne. Augustyn z Hippony w Wyznaniach pisał: „Ty stworzyłeś nas dla siebie, i niespokojne jest nasze serce, dopóki nie spocznie w Tobie”. W jego myśli prawda jest kluczowym elementem prowadzącym do wewnętrznego pokoju, który rodzi się w sercu, gdy człowiek poznaje Boga. Dla św. Augustyna prawda była procesem, który rozwijał się w sercu człowieka i prowadził go ku pełni życia w Bogu.

Z kolei Tomasz z Akwinu, uznając, że prawda objawia się zarówno w wierzeniach religijnych, jak i w nauce, mówił o niej jako o zgodności myśli z rzeczywistością. „Prawda jest zgodnością myśli z rzeczywistością” – pisał Tomasz. Dla niego prawda była nie tylko darem Bożym, ale także celem, do którego człowiek dąży, badając świat, ucząc się i rozwijając, w harmonii z nauką i wiarą.

Choć Kościół naucza, że prawda objawiona przez Boga jest absolutna i niezmienna, to jednak myśliciele podkreślali, że prawda może przybierać różne formy i może być interpretowana w zależności od kontekstu.

Immanuel Kant, niemiecki filozof, twierdził, że prawda nie jest absolutnym pojęciem, do którego możemy dotrzeć w pełni. Kant uważał, że nasze rozumienie świata jest ograniczone przez nasze zmysły i umysł, który interpretuje rzeczywistość. Prawda nie jest więc absolutna, lecz dostępna jedynie w ramach naszych ograniczeń poznawczych. Chociaż nie możemy poznać rzeczywistości w pełni, Kant

argumentował, że dzięki prawdzie odkrywamy to, co dostępne w granicach naszej percepcji.

W podobnym tonie mówił Friedrich Nietzsche, który podważał tradycyjne pojmowanie prawdy. Dla niego prawda była konstruktem ludzkim, a nie obiektywną rzeczywistością. „Prawdy są złudzeniami, o których zapomnieliśmy, że nimi są” – pisał Nietzsche. Jego zdaniem, nasze postrzeganie prawdy jest wynikiem naszych pragnień, woli i interesów, a nie odzwierciedleniem absolutnej rzeczywistości. Jednak mimo tej krytyki Nietzsche dostrzegał w prawdzie siłę twórczą, która może prowadzić do nowych form życia i zrozumienia.

Z kolei w nauce promowanej przez Marcina Lutra, prawda była absolutna i objawiała się w Słowie Bożym. Luter twierdził, że prawda jest zawarta w Piśmie Świętym, które jest dostępne dla każdego wierzącego. Zatem prawda, choć absolutna, jest wciąż żywa i osobista, odkrywana przez każdego człowieka na własnej drodze wiary. Dla Lutra prawda jest doświadczeniem osobistym, które prowadzi ku zbawieniu, a każdy wierzący ma bezpośredni dostęp do jej źródła.

Prawda ma również ogromne znaczenie w kontekście moralności i etyki. Życie w prawdzie jest podstawą moralnych wyborów, które podejmujemy codziennie. Jak zauważył Sokrates: „Nie ma większej cnoty niż prawda”. Dla niego prawda była fundamentem wszelkiego dobra i sprawiedliwości, a jedynie przez życie w prawdzie człowiek mógł osiągnąć pełnię cnoty.

W kontekście społecznym prawda odgrywa rolę budującą wspólnotę, opartą na zaufaniu i uczciwości. Bez prawdy, jak podkreślał Jean-Paul Sartre, nie ma prawdziwej wolności. Sartre, będący zwolennikiem egzystencjalizmu, zauważył, że prawda wyzwala człowieka od iluzji, w których żyje. Prawda pozwala człowiekowi odnaleźć wolność, która nie jest ucieczką od odpowiedzialności, ale odpowiedzialnością za własne życie i wybory. Dla Sartre'a prawda jest darem, który pozwala człowiekowi w pełni przeżyć swoją egzystencję.

Ignacy Loyola, w swoich Ćwiczeniach duchowych, podkreślał, że prawda jest podstawą rozróżniania, co pochodzi od Boga, a co jest tylko naszymi ludzkimi projekcjami. Dla Ignacego życie w prawdzie oznaczało otwarcie się na Bożą wolę, na to, co w życiu prowadzi do świętości. Prawda była dla niego narzędziem duchowego rozeznania, które pozwalało kierować życiem ku Bogu.

Prawda, którą odkrywamy w naszym życiu duchowym, jest także źródłem prawdziwej wolności. Paweł Apostoł w Ewangelii Jana Apostoła mówi: „Jeśli Syn was wyzwoli, będziecie naprawdę wolni” (J 8,36). Wolność ta nie jest jedynie brakiem zewnętrznych ograniczeń, ale wewnętrzną wolnością, która pozwala człowiekowi żyć zgodnie z Bożą wolą, w pełni realizować swoje powołanie.

Maksymilian Kolbe, który oddał życie za drugiego człowieka w Auschwitz, jest jednym z najdoskonalszych świadków prawdy, która prowadzi do wolności. Jego

życie było pełne ofiary i miłości, które wyzwalały innych. Jego życie w prawdzie o miłości Bożej i ludzkiej wolności stało się przykładem tego, jak prawda wyzwala z egoizmu, grzechu i śmierci.

Prawda nie jest czymś, co możemy poznać raz na zawsze. Jest to proces, który wymaga od nas ciągłego dążenia, odkrywania i przeżywania. Życie w prawdzie nie jest łatwe – wymaga od nas odwagi, aby stanąć twarzą w twarz z rzeczywistością, nawet wtedy, gdy jest ona niewygodna. Prawda wyzwala, ale również wymaga odpowiedzialności i zmiany. Prawda, zarówno w kontekście religijnym, filozoficznym, jak i moralnym, jest fundamentem, na którym budujemy nasze życie. Bądźmy świadkami tej prawdy w naszych codziennych decyzjach, działaniach i relacjach. Prawda, choć może przybierać różne formy w zależności od tradycji, filozofii i doświadczeń, prowadzi nas ku tej samej pełni życia – ku zjednoczeniu z Bogiem i z innymi. Niech prawda będzie fundamentem naszego życia, a my, żyjąc nią, staniemy się prawdziwymi świadkami w tym świecie.

Z Bożym błogosławieństwem,

+ Juan de la Cerda PP

